

Cada vegada més s'escauen noves mesures per protegir les espècies pel·leteres

Ecologia i pelleteria: una dualitat possible

Des de la més fosca antigor, l'home ha perseguit i caçat les més diverses espècies d'animals per tal d'alimentar-se i poder-se embolcallar amb les seves pells. Amb l'aparició de les primeres cultures, la pell de pèl fi començà a ser un signe sumptuari o de poder privatiu de certes classes.

Amb el creixement demogràfic dels països occidentals i la consecució progressiva d'un nivell de vida més alt de la població, alhora que la pell fina començà a ser un clar signe de moda, la demanda i consum de pells de pèl fi augmentà de forma considerable. D'ençà de les darreries del segle XVIII es comença a realitzar una caça indiscriminada i massiva, gràcies a l'ús de les armes de foc, d'un gran nombre d'espècies pel·leteres. Així, a mitjan segle XIX arribaven al mercat mundial més de 120.000 pells per any de llúdries marines; de 1797 al 1804 van ser morts més de tres milions d'individus de l'espècie de foca anomenada *Juan Fernández*; al llarg de molts anys, a mitjan segle passat, la Hudson Bay Company exportava una mitjana de 270.000 pells de castor a l'any, etc... d'exemples que mostren fins a quin punt eren explotades les principals espècies pel·leteres de pèl fi.

LES PRIMERES MESURES PROTECCIONISTES

Com que a principis de segle la sort de moltes espècies pel·leteres era quasi bé d'extermini, molts països proveïdors de pells fines de l'hemisferi nord van començar a promulgar lleis per tal de protegir les espècies més amenaçades, com en el cas de Rússia envers el mart gibelí i els Estats Units i Canadà respecte al castor. En el panorama internacional el primer acord sobre la protecció d'espècies pel·leteres és realitzà l'any 1911, en què se celebrà la North Pacific Seal Convention, entre els Estats Units, Gran Bretanya, l'Imperi Rus i el Japó, on s'acordà la prohibició de la caça d'altura de foques i llúdries alhora que es contemplà, de forma transitoria, la suspensió de la caça d'aquestes espècies a terra per tal d'arribar a un acord de quotes de caça i èpoques de veda.

Amb les armes de foc arribà la caça indiscriminada i massiva d'espècies pel·leteres.

JORDI MORERA

Tot i la ferma voluntat de molts països de portar a terme un efectiu control de la caçera i de l'exportació de les pells d'espècies pel·leteres, i la creació d'institucions com la International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN), 1948 –que s'encarrega de la confecció del llibre vermell d'espècies amenaçades–, la International Fur Trade Federation (IFTF), o Federació Internacional de la Pelleteria, 1949, per iniciativa canadenca –que d'encà de l'any 1971 està aportant importants estudis sobre la situació real de certes espè-

cies pel·leteres i nous sistemes incruents de cacera– i de la World Wildlife Fund (WWF), 1961 –amb la missió de recollir fons per al bon funcionament de la IUCN– o fins i tot com l'acord voluntari entre la IUCN, WWF i la IFTF sobre la prohibició de la comercialització i posteriorment de la cacera de felins de pell tacades i diverses espècies de llúdries –la situació de moltes espècies d'animals pel·leteres cada vegada es tornava més alarmant fins al punt que es féu necessari arribar a un acord internacional on es preguessin mesures de forma global i

no sols entre uns quants països. A la primavera de 1973 es firmà a Washington, amb la presència dels representants de 80 països, l'anomenat Tractat sobre Comerç Internacional amb espècies animals i vegetals amenaçades, a hores d'ara signat per 91 països, que entrà en vigència l'1 de juliol de 1975.

La Convenció de Washington en un principi es referia a unes 600 espècies d'animals, i a alguns grups de plantes, que classificava en tres apartats. En el primer s'inclouen totes aquelles espècies amb extinció immediata la comercialit-

duaner a l'estat espanyol és el SOIVRE, que al seu torn depèn del Ministeri d'Economia i Finances, que està en contacte directe amb United Nations Environment Program (UNEP).

LA CRIA D'ANIMALS PELLETERS

La cria d'animals pelleters començà a les darreries del segle passat. Els principals països productors de pells fines de granja son Canadà, els països escandinaus, Dinamarca, Rússia, Xina, Estats Units... i principalment Galícia. A hores

pell d'espècies d'animals en imminent perill d'extinció mereix el més contundent rebuig social. Això no obstant, i malgrat que a molts lectors els pot semblar inversemblant, moltes espècies pelletes sobreviuen gràcies al control de captures i comercialització de les seves pells. La raó està en el fet que la majoria d'espècies viuen en indrets molt limitats i generalment en un constant enfrontament amb l'home, i per tant s'han de regular de manera artificial les poblacions existents en les àrees nadiues per tal de possibilitar la vida de la resta d'indivi-

La comercialització de pells de granges no té perquè afectar les xifres de producció del sector.

JORDI MOR ERA

zació de les quals està totalment prohibida, amb llicències en casos excepcionals. En el segon s'inclouen totes aquelles espècies que poden extingir-se si la seva cacera i comercialització no es realitza de forma controlada, i que necessiten llicències tant d'exportació com d'importació. El tercer grup inclou totes aquelles espècies que per a la seva caça es necessita un permís especial de les autoritats i en alguns estats, com Espanya, una llicència d'exportació per a la seva importació.

L'organisme encarregat del control

d'ara, hi ha granges de visons, amb una producció mundial entorn dels 40 milions de pells; de guineus, tant de la platejada com de la polar i la blava; del mart gibelí; de la fura; d'astracan, i de xinxilla.

La cria es realitza en granges com si fossin espècies que l'home cria per a la seva alimentació. Això no obstant, l'alimentació, l'atenció i el sacrifici que reben és molt més acurat i incruent, per tal d'aconseguir pells de primera classe i preus més alts en el mercat.

Òbviament, la comercialització de

du. És precisament aquesta racional explotació a llarg termini de la natura per l'home la que garanteix la conservació de les diferents espècies i ecosistemes, i és fins i tot un dels principis del programa assumit per la conservació del medi ambient de les Nacions Unides, UNEP, i per la World Wildlife Fund.

S'INCREMENTA LA CAÇA I MORT D'ESPÈCIES PELLETERES

Veritablement, moltes de les espècies d'animals que anomenem domèstiques

L'etiqueta "pell d'origen controlat" garanteix la procedència legal de la peça de pell.

JORDI MORERA

pateixen molt més a l'hora de morir que les espècies pel·leteres. Actualment, en els països on encara es practica la caça reglamentada d'espècies pel·leteres salvatges, els caçadors segueixen cursos de formació —com és el cas de Canadà— on es mostren les tècniques i les trampes que cal utilitzar en cada cas. Un bon exemple del que s'esmenta és l'organisme canadenc Federal Provincial Committee for Human Trapping que ha aportat nombroses millores a la caça incruenta implantant trampes de mort instantània o de retenció o pressió, alhora que obliga els caçadors a revisar les trampes cada vint-i-quatre hores.

Respecte a les espècies criades en granges, la mort d'aquestes es realitza mitjançant el gas, la qual cosa comporta la inconsciència en pocs segons; la injecció d'una solució de cloral hidratat, amb la immediata inconsciència, o bé, per a guineus, el xoc elèctric d'intensitat i tensió determinada i durada prescrita.

La forta sensibilitat social davant l'ús de la pell natural per tal d'evitar l'extinció de les espècies pel·leteres ha facilitat el reviscolament de l'anomenada, erròniament, pell artificial o ecològica. Això

no obstant, i malgrat tenir un 37% de fibra natural, cotó, presenta un 63% de fibra sintètica o artificial, acrílica, que s'obté a partir dels derivats del petroli i consegüentment no es tan ecològica com sembla en un principi.

Cal esmentar, de forma totalment objectiva i científica, que les campanyes antipell, si bé han permès una sensibilització social envers el perill de la comercialització indiscriminada de pells dels animals pel·leteres, també poden actuar de forma desfavorable envers la conservació de la natura. En molts països pel·leteres molta gent depèn de la caça d'espècies pel·leteres per a viure, respectant les lleis i la natura per tal de conservar allò que és vida per a ells, respecte que es pot perdre i tornar-se contra la mateixa natura en el cas que no puguin viure de la caça.

D'altra banda, l'evolució de les granges de cria d'espècies pel·leteres depèn molt de l'evolució de la demanda del mercat. En el cas d'una minva de la demanda, moltes granges deixarien de ser rendibles, serien abandonades i augmentarien els preus de les pells. I per tant augmentaria l'avarícia dels caçadors furtius res-

pecte a aquestes pells.

LA SOLUCIÓ

¿Quina ha de ser la determinació a prendre davant l'ús de vestimentes de pel·leteria fina per tal que la nostra actuació sigui el més respectuosa i adient amb la natura? Indubtablement, ser respectuosos amb la natura no vol dir renunciar a portar un abric de pell de pèl fi, i fins i tot, i segons l'espècie que es porti, es pot estar ajudant a conservar la natura, malgrat que el que s'esmenta sembli a primera vista una atzagaiada periodística i científica.

Tal com s'ha dit anteriorment, hi ha una llista d'espècies pel·leteres establerta per la IUCN i legalitzada per 91 països. D'acord amb la Convenció de Washington, el comerç de les principals pells d'espècies pel·leteres es troba reglamentat internacionalment, d'acord amb unes quotes de caça preestablertes anualment segons el potencial poblacional de l'espècie, o bé prové del sacrifici d'animals criats en granges. Per tant, l'adquisició de pells de pèl fi documentades a les subhastes internacionals garanteix que

Josep Gómez Benet.

JORDI MORERA

provenen de quotes establertes pels organismes encarregats de la conservació de la natura.

Per tal de garantir aquesta continuïtat fins al consumidor, i que aquest no senti responsable de la destrucció de la natura, s'ha establert l'anomenada etiqueta de "pell d'origen controlat", que garanteix que la pell amb la qual s'ha confeccionat la vestimenta ha estat controlada tant per les autoritats del país productor com del país importador, i és un certificat que en cap cas ha causat un desequilibri ecològic respecte a l'espècie de què procedeix. La compra de pells de pèl fi amb aquesta etiqueta ens garanteix una procedència legal i no furtiva de la pell.

D'altra banda, cal esmentar que la potenciació del sector de la pelletteria de pèl fi repercuteix d'una manera directa en una millora de la qualitat de vida de les espècies pelletteres, fa que la International Fur Trade Federation col·labora a través de la seva pròpia secció de medi ambient amb els principals organismes internacionals de la conservació de la natura.

Jaume Baltà

Josep Gómez Benet, president del Gremi de Pelleters de Catalunya: "Som els primers ecòlegs"

El temps climatològic s'està convertint en el pitjor enemic del sector de la pelletteria?

—Aquest ha estat un any de patir per culpa de l'augment de la temperatura. Si, a més, ara resulta que es descobreix un altre forat al pol sud, encara resultarà que tindrem un corrent d'aire.

—*¿Vol posar-se del costat dels ecologistes, els segons enemics dels pelleters?*

—Els pelletteres som els primers ecòlegs. Avui, si hi ha moltes de les pells que hi ha és perquè hi ha granges. També fora bo que no es cacés amb trampes, però hem de creure que l'home té més drets que els animals. A part, una cosa són els ecòlegs i una altra els ecologistes.

—*¿Què li sembla la feina que fa Greenpeace?*

—Bé. Però perquè no es fixen que diàriament moren 25.000 nens de fam.

—*¿Algú es vol carregar la pelletteria?*

—Si es volen carregar la pelletteria se la carreguen. ¿Un pelleter pot alguna cosa contra la Sandoz, la Bayer...? No tenim res a fer. No vull entrar contra cap multi-

nacional, però són els grans enemics que tenim.

—*¿També es volia carregar la pelletteria la Brigitte Bardot?*

—Ha aconseguit que grups d'esquimals hagin hagut de marxar d'on feia segles que eren i visquin en la penúria. I quina casualitat, ara es moren les foques en grans quantitats.

—*La senyora Thyssen ha regalat els seus abrics de pell natural i els ha canviat per altres de pell sintètica...*

—El baró Thyssen va ser el primer armamentista que hi havia a Europa i això no es pot dir que sigui gaire respectuós amb el ser humà. I el germà està en empreses del sector de l'acrílic. Amb això queda tot dit.

—*En diuen pell ecològica...*

—És una manera de malanomenar-la, d'entrada perquè és de material acrílic, perjudicial per al cos humà, indestructible i pol·lucionant. I són productes a la llarga tan cars com la pelletteria d'origen controlat, que ja no és sumptuària i que a més es pot reciclar.

Josep Ma. Pasqual